

**МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ
ТА СТРАТЕГІЧНИХ КОМУНІКАЦІЙ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКА ДЕРЖАВНА АКАДЕМІЯ КУЛЬТУРИ**

Факультет музичного мистецтва

Кафедра народних інструментів

ВИКОНАВСЬКИЙ АПАРАТ ДОМРИСТА

Методичні рекомендації до самостійної роботи з навчальної дисципліни
«Вивчення оркестрових інструментів» (домра)
для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
зі спеціальності 025 «Музичне мистецтво»
ОП «Народні інструменти»
Галузь знань 02 Культура і мистецтво

Харків, 2025

УДК 780.614.11:378.147.041](072)
В43

Друкується за рішенням науково-методичної ради ХДАК
(протокол № 10 від 27.02.2025 р.)

Рецензенти:

Сташевський А. Я., засл. діяч мистецтв України, д-р мистецтвознавства, професор, завідувач кафедри народних інструментів Харківської державної академії культури.

Башмакова Н. В., кандидатка мистецтвознавства, доцентка, завідувачка кафедри народних інструментів Дніпровської академії музики.

Укладачка:

Данилюк Я. В., старша викладачка кафедри народних інструментів Харківської державної академії культури.

Виконавський апарат домриста : метод. рек. до самостійної роботи

В43 з навчальної дисципліни «Вивчення оркестрових інструментів» для здобувачів першого (бакалавр.) рівня вищої освіти, освітньо-проф. програма «Народні інструменти», спец. 025 «Музичне мистецтво», галузь знань 02 «Культура і мистецтво» / М-во культури та стратег. комунікацій України, Харків. держ. акад. культури, Ф-т музичного мистецтва, Каф. народних інструментів ; [уклад. Я. В. Данилюк]. Харків : ХДАК, 2025. 16 с.

У запропонованій методичній розробці містяться методичні рекомендації до самостійної роботи з навчальної дисципліни «Вивчення оркестрових інструментів» для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти. Подано комплексний огляд важливих аспектів, що сприяють успішному оволодінню виконавським апаратом домриста. Рекомендації охоплюють інструкції щодо правильної посадки, установки інструмента, постановки рук та використання медіатора, які є основою технічної майстерності в процесі гри на цьому струнно-щипковому інструменті.

УДК 780.614.11:378.147.041](072)

ЗМІСТ

1. Вступ	4
2. Історичні відомості про інструмент	6
3. Конструкція інструмента	7
4. Виконавський апарат домриста: посадка, положення інструмента, постановка рук	9
5. Заключення	14
6. Список використаних джерел	15

1. Вступ

«Вивчення оркестрових інструментів» – обов’язкова навчальна дисципліна, яка в контексті сучасних досягнень народно-інструментального мистецтва поглиблює професійну кваліфікацію здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти за напрямом підготовки 02 – Культура і мистецтво, спеціальністю 025 – Музичне мистецтво, сприяє вихованню кваліфікованих кадрів – артистів оркестру народних інструментів, викладачів, диригентів оркестрових колективів, котрі на належному професійному рівні володіють теоретичними знаннями й базовими практичними навичками гри на оркестрових інструментах і здатні ефективно застосовувати їх у майбутній виконавській та педагогічній діяльності.

Засвоєння дисципліни передбачає інтеграцію знань і навичок з таких професійно-орієнтованих навчальних дисциплін як «Спеціальний інструмент», «Оркестровий клас», «Ансамбль», «Читання оркестрових партитур», «Інструментування», що сприяє гармонійному професійному розвитку майбутнього музиканта, педагога та виконавця.

Обсяг дисципліни в кредитах ЄКТС складає 6,0. Курс «Вивчення оркестрових інструментів» вивчається здобувачами першого (бакалаврського) рівня вищої освіти денної форми навчання протягом 1 курсу в 1 та 2 семестрах. Загальний обсяг годин: 180. З них практичні заняття складають 60 годин (30 – 1 семестр, 30 – 2 семестр). Значне місце відводиться самостійній роботі – 120 годин (60 – 1 семестр, 60 – 2 семестр), яка передбачає освоєння одного або декількох оркестрових інструментів.

Предметом вивчення навчальної дисципліни «Вивчення оркестрових інструментів» є комплексне знайомство з різноманітними оркестровими інструментами, засвоєння основ гри на них, а також розуміння їх ролі та місця в оркестрі.

Дана дисципліна охоплює наступні аспекти:

- *Теоретичні знання про оркестрові інструменти:* вивчення історії розвитку, конструкційних особливостей, різновидів та класифікації

оркестрових інструментів.

- *Фактурна, темброва, аплікатурна специфіка*: дослідження особливостей звучання, можливостей кожного інструмента, їхнього внеску у загальне звучання оркестру.
- *Основи гри на оркестрових інструментах*: навчання базовим прийомам гри, включаючи правильну посадку, постановку рук, використання дихання (для духових інструментів), а також основні техніки гри в залежності від типу інструменту.
- *Читання з листа та інструментування*: розвиток навичок читання музичних партитур, розуміння оркестрових партій, уміння аранжувати музичні твори для різноманітних складів оркестру.
- *Виконавська майстерність*: уміння застосовувати різноманітні виконавські засоби для досягнення емоційного впливу музики, розуміння стилю та характеру музичних творів.
- *Практика гри в ансамблі та оркестрі*: розвиток уміння працювати в колективі, взаємодіяти з іншими музикантами та диригентом, навичок ансамблевої гри.
- *Музична література та репертуар*: ознайомлення з широким спектром музичної літератури для оркестрових інструментів, включаючи класичні, народні та сучасні твори.

Основна **мета** дисципліни полягає в тому, щоб забезпечити студентів необхідними знаннями та навичками для професійної гри на оркестрових інструментах, розвиваючи їх як висококваліфікованих музикантів, здатних до ефективної виконавської та педагогічної діяльності.

Завданнями курсу є формування у студентів цілісної системи знань про оркестрові народні інструменти, навчання основним прийомам гри, розвиток здатності до читання з листа та використання різноманітних засобів виконавської виразності.

Метою методичних рекомендацій «Виконавський апарат домриста» є надання здобувачам освіти зрозумілого і структурованого навчального

посібника, що стане помічником у самостійній роботі над оволодінням виконавським апаратом домриста. Ці рекомендації допоможуть:

- глибше зрозуміти історичний контекст та культурне значення домри як інструмента, що має важливе місце в народно-інструментальному оркестровому виконавстві;
- опанувати технічні аспекти гри на домрі, включаючи правильну посадку, ефективну постановку рук та використання медіатора для досягнення якісного звуковидобування;
- розвинути здатність до самостійної роботи над вдосконаленням виконавських умінь та навичок, що становлять основу майстерності гри на домрі;
- застосувати отримані знання та навички на практиці, що сприятиме їх професійному зростанню та розвитку як музикантів.

2. Історичні відомості про інструмент

Дослідження в царині домрового мистецтва підкреслюють його глибокі історичні коріння, які сягають часів давньо-східних цивілізацій. Відомий український учений М. Давидов зазначає, що тамбуроподібні інструменти – прародичі сучасних кобзи, гітари, домри – з'явилися в культурі скоморохів Київської Русі задовго до татаро-монгольської навали [1, с. 105]. Власне, домрове виконавство зародилося у середині XVI ст. [5, с. 21]. Проте, «розвиток домрового мистецтва як академічного концертного напрямку розпочався лише з кінця XIX ст.» [3, с. 126]. Цей період характеризується важливими змінами в конструкції інструмента: реконструйована триструнна домра з'явилася в 1896 році, а чотириструнна – була представлена в 1908 році. Ці інновації сприяли подальшій еволюції домрового мистецтва, перетворюючи його в окремий академічний концертний напрям. У цей час важливу роль у популяризації домрового мистецтва відіграли просвітницькі товариства, сприяючи створенню домрово-балалаєчних оркестрів [6, с. 231]. На початку XX століття такі видатні митці як П. Демуцький, М. Лисенко, Г. Хоткевич та інші, активно досліджували

властивості національних музичних інструментів. Значний поступ у розвитку домрового мистецтва в Україні відбувся у 20-х роках ХХ століття, з моменту створення відділів і кафедр народних інструментів у музичних навчальних закладах таких міст, як Харків, Київ, Одеса, Львів. У цей період з'явилися класи домри, які пізніше стали центрами розвитку регіональних шкіл домрового виконавства. З цього періоду домрове виконавство набуло нового розвитку і до середини ХХ століття домра зайняла ключове місце в народно-інструментальному мистецтві України.

3. Конструкція інструмента

Будова чотириструнної домри представляє собою витончену конструкцію, яка об'єднує в собі як високу майстерність виготовлення, так і унікальні звукові властивості. Інструмент складається з трьох елементів: корпусу, грифа та голівки, кожен з яких відіграє ключову роль у формуванні звучання інструмента.

Корпус домри має унікальну напівсферичну форму, що складається з деки та об'ємного кузова. Дека, що служить звуковою платформою, пласко прилягає до кузова, формуючи єдиний резонансний простір. Обидві частини з'єднуються за допомогою обечайки (дерев'яна стрічка, яка елегантно обрамляє місце стику країв деки та кузова), додаючи інструменту міцності та естетичного вигляду. В основі кузова вмонтовані кнопки для кріплення струн, а також нижній поріжок, що захищає деку від тиску натягнутих струн. Центральним елементом деки є голосник, оточений декоративною розеткою, яка не лише прикрашає інструмент, а й сприяє розподілу звукових хвиль. Для підтримки струн на відповідній висоті слугує підставка, яка розташована між голосником і нижнім поріжком. Над декою, ближче до грифа, знаходиться накладний панцир для захисту від подряпин, а також над нижнім поріжком може бути встановлено підлокітник для зручності гри.

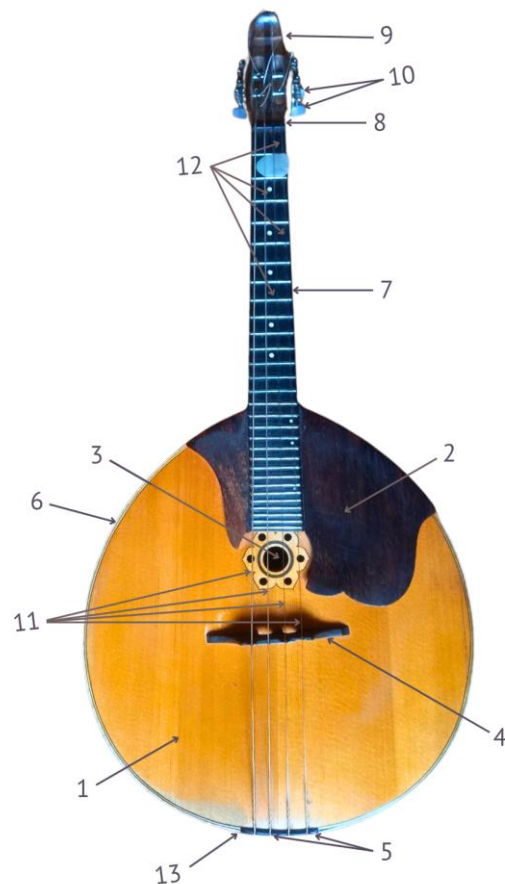
Гриф інструмента є продовженням корпусу та основою для розташування струн. Він увінчується голівкою з кілками, що дозволяють точно налаштувати натяг кожної струни. По всій довжині грифу розміщена накладка з врізаними

металевими поріжками, які утворюють лади, що мають свій порядковий рахунок, починаючи від верхнього поріжка. Такі лади як 3, 5, 7, 10, 12, 17, 19, 24 відмічені білими кружечками для зручності орієнтації виконавця.

Голівка грифу, завершальний елемент конструкції, обладнана механізмом кріплення струн, який включає в себе кілки та валики. Це дозволяє музикантам точно налаштувати інструмент, досягаючи потрібної висоти звуку та чистоти інтонування.

Кожен з цих елементів відіграє ключову роль у формуванні унікального тембру та звучання домри, роблячи її не лише музичним інструментом, а й справжнім витвором мистецтва.

1. Дека
2. Панцир
3. Голосник
4. Підставка
5. Кнопки
6. Кузов
7. Гриф
8. Верхній поріжок
9. Голівка
10. Кілки
11. Струни
12. Лади
13. Нижній поріжок

4. Виконавський апарат домриста: посадка, положення інструмента, постановка рук

Розуміння та вдосконалення посадки, правильного положення інструмента, а також належної постановки правої та лівої руки відіграють ключову роль у процесі навчання гри на домрі. Ці аспекти не просто сприяють зручності та ефективності гри, але й є фундаментальними для розвитку правильної техніки, запобігання фізичному перенапруженню та досягненню оптимального звучання інструмента. Виконавський апарат домриста, який включає в себе ці елементи, є невід'ємною частиною успішного освоєння інструмента та вимагає уважного та свідомого підходу від самого початку навчання.

Початок роботи над майстерністю гри на домрі має бути підкріплений засвоєнням основоположних принципів правильної посадки та ергономічного розміщення інструмента. Важливість цього етапу не можна недооцінювати, оскільки саме на початковому етапі закладаються фундаментальні навички, що визначатимуть подальший розвиток технічної майстерності та можливість досягнення високого рівня виконавства.

У цьому контексті правильна посадка домриста сприяє зручності виконавця під час гри та безпосередньо впливає на його здатність видобувати чистий, якісний звук. Таким чином, належна увага до деталей посадки, оптимального розташування інструмента та організації простору для рук є першим кроком до успішного оволодіння домрою.

Посадка

Правильна посадка домриста відіграє важливу роль у процесі освоєння гри на домрі. Сидіти необхідно на половині стільця з прямою спиною і невеликим нахилом корпусу вперед для утримання інструмента. Ліва нога повинна бути повністю опущена на підлогу і розташована перпендикулярно до неї, щоб забезпечити міцну опору.

Права нога, в свою чергу, має розміщуватись на спеціальній підставці, висоту якої необхідно відрегулювати таким чином, щоб корпус виконавця мав злегка нахилене до інструмента положення, мінімізуючи необхідність сильного нахилу тулуба музиканта вперед. Це положення дозволяє домрі стабільно лежати на правому стегні, тоді як грудна клітина злегка притискає

інструмент зверху, що забезпечує додаткову опору. Також існує альтернативний спосіб посадки, за якого виконавець може покласти праву ногу на коліно лівої ноги (нога на ногу), створюючи таким чином додаткову опору та варіативність у посадці.

Основні точки опори домри утворюються за рахунок правого стегна та грудної клітини, яка виконує легкий тиск на верхню частину корпусу інструмента. Допоміжну роль відіграють руки виконавця: права рука лежить передпліччям на корпусі біля нижнього поріжка, забезпечуючи додаткову стійкість, тоді як ліва рука підтримує гриф, сприяючи балансуванню тиску і забезпечуючи стабільність домри під час гри.

Висота голівки грифа залежатиме від положення лівої руки, зігнутої в лікті приблизно під прямим кутом. Надмірно високе або низьке положення голівки грифа може негативно позначитися на якості звучання домри через зміну кута атаки медіатора по струнах. Важливо також уникати занадто близького або далекого розташування грифу відносно тіла, оскільки це може порушити баланс і спричинити дискомфорт під час гри. Утримання грифу здійснюється за допомогою подушечки вказівного пальця та великого пальця, формуючи легке затиснення. Для забезпечення вільного руху пальців, долонь слід трохи відвернути від грифу. Пальці повинні залишатися у природному напівзігнутому стані над грифом і притискати струни до ладів перпендикулярно, не піднімаючись надто високо, щоб не ускладнювати швидкість виконання.

Площина деки домри не має бути вертикальною, а дещо нахиленою з таким розрахунком, щоб виконавець, дивлячись на гриф, бачив усі чотири струни, що сприяє кращій орієнтації під час гри та підвищує загальну ефективність виконавства. Таким чином, адекватна посадка не лише сприяє зручності та ергономіці гри на домрі, але й відіграє ключову роль у досягненні оптимального звучання інструмента.

Для запобігання небажаному ковзанню інструмента, домристи часто використовують підкладки зі спеціальних неслизьких матеріалів, таких як поролон або замша. Такий невеличкий шматочок матеріалу можна прикріпити до нижньої частини корпусу домри або ж просто покласти на праве стегно перед початком гри. Це просте рішення ефективно допомагає зберігати інструмент у стабільному положенні.

Медіатор

Звук на домрі видобувається за допомогою медіатора (від лат. mediator – «посередник») – пласкої пластинки овальної форми, яка часто виготовляється з полімерних матеріалів, таких як целулоїд або капролон. Від способів дотику до струни, способів тримання медіатора, кута контакту медіатора зі струною залежить якість звуку. Також не менше значення має матеріал медіатора та способи його обробки.

Ідеальний медіатор має бути достатньо еластичним для гнучкості, але при цьому достатньо жорстким, щоб запобігти виникненню небажаних призвуків під час гри. Ефективне ковзання медіатора по струнах досягається завдяки спеціальним фаскам, які заточуються по краях нижньої частини з обох боків. Це дозволяє медіатору взаємодіяти зі струною за допомогою нижньої фаски під час удару вниз та верхньої фаски під час удару вгору. Для цього медіатор слід тримати злегка повернутим за годинниковою стрілкою відносно його центральної вертикальної осі так, щоб передній край (нижня фаска) був спрямований вниз.

Постановка правої руки

Для правильного тримання медіатора його вузький кінець спрямовують вниз, розміщуючи на середині ребра третьої фаланги вказівного пальця біля краю нігтя, а потім притискають подушечкою великого пальця. Великий палець слід злегка зігнути в суглобі між першою і другою фалангами, щоб медіатор міг зручно розвернутися нижньою фаскою до струни, утворюючи своєрідне кільце з вказівним пальцем. Під час гри медіатор здійснює контакт із струною своїми фасками.

Позиція правої руки має бути округлою та компактною, із зібраними, але не стиснутими пальцями. Вказівний, середній, обручковий та мізинець мають бути зігнуті та розташовані на одному рівні, ніби легко торкаючись один одного, без зайвого натягу подушечок пальців до долоні. Рука повинна виглядати так, ніби вона обіймає круглий об'єкт, забезпечуючи ергономічну та зручну основу для гри. Правильне тримання медіатора передбачає підтримку великого пальця іншими пальцями, розподіляючи тиск і дозволяючи зняти напругу з кисті. Опора мізинця на панцир створює додаткову силу протидії, яка допомагає збалансувати тиск і забезпечити стабільність медіатора.

Динаміка звуку залежить від сили утримання медіатора та глибини його занурення у струни: для гучного звуку (*forte*) потрібно міцніше стискати медіатор та глибше занурювати його в струни, тоді як для тихого звуку (*piano*) пальці повинні бути більш розслабленими, і медіатор має торкатися струни лише кінчиком.

Типові помилки включають тримання медіатора лише вказівним і великим пальцями, що загрожує його випаданням через незбалансований тиск, а також статичне положення кисті з опорою на прямий мізинець, що обмежує свободу рухів і впливає на якість звучання. Ковзання мізинця по панциру забезпечує необхідну гнучкість для вільних ударів і тремоло. Занадто напружена рука без

опори на мізинець ускладнює контроль над медіатором, в той час як активна участь всієї руки забезпечує глибше та емоційне звучання без надмірної напруги.

Постановка лівої руки

Ліву руку необхідно опустити вниз, уникаючи підтягування плеча вгору, при цьому передпліччя та кисть слід підняти до грифа. Гриф має опиратися на основу вказівного пальця біля верхнього поріжка, зверху ж його фіксує внутрішня сторона великого пальця. Важливо, щоб долоня не була паралельна грифу, оскільки це ускладнює швидкість пересування пальців, особливо впливаючи на роботу обручкового пальця та мізинця. Кисть має бути трохи розгорнута назовні, забезпечуючи оптимальне положення для всіх позицій на грифі.

Важливо запобігати ляганню грифа у сідловину між вказівним і великим пальцями, підтримуючи між ними вільний простір. Така постановка лівої руки забезпечує її вільне пересування вздовж грифу при зміні позицій, не вимагаючи зайвого згинання кисті. Кисть не повинна бути надмірно зігнута у суглобі, а має формувати пряму лінію з передпліччям. Гриф слід тримати легко, без зайвого напруження.

Пальці, окрім великого, слід зігнути в суглобах, забезпечуючи їх перпендикулярне положення до струн, що дозволяє їм точно притискати струни до ладів, утворюючи ефект «молоточків». Великий палець з протилежного боку грифа повинен бути розміщений навпроти вказівного та середнього пальців, формуючи стабільну опору.

Під час гри активно задіяні чотири пальці: вказівний (1), середній (2), обручковий (3) та мізинець (4). Затискання струни «соль» великим пальцем згори використовується виключно у специфічних випадках, здебільшого при грі акордів.

Для точного розміщення кожного пальця на грифі і встановлення їхнього коректного співвідношення, необхідно розташувати пальці на струні «ля» наступним чином: вказівний палець на другому ладі, середній – на четвертому, обручковий – на п'ятому, а мізинець – на сьомому. Враховуючи різну довжину пальців, ідеальне вертикальне положення для всіх неможливе. Тому слід розпочати із вертикального розташування середнього пальця, який є найдовшим, і лише після цього розмістити решту пальців. Такий підхід до розташування пальців на струні «ля» сприяє найбільш природному і зручному положенню кисті та пальців лівої руки на грифі.

Таке ретельне ставлення до деталей постановки лівої руки підвищує ефективність виконавства, сприяючи чистоті звуку та точності володіння інструментом.

5. Заключення

У методичних рекомендаціях «Виконавський апарат домриста» ми розглянули ключові аспекти, що становлять основу майстерності гри на домрі. Було надано значну увагу таким фундаментальним елементам, як правильна посадка та оптимальна постановка рук, які відіграють важливу роль у формуванні якісного звуковидобування та забезпеченні динамічного прогресу в освоєнні інструмента. Починаючи з основ і поступово переходячи до більш складних технік, студенти мають можливість розвинути свої музичні здібності та виконавську вправність.

Сподіваємось, що дані рекомендації стануть надійним підґрунтям для підготовки майбутніх фахівців, забезпечуючи їм необхідні теоретичні засади та практичні інструменти для досягнення високих результатів у грі на домрі. Цей матеріал покликаний сприяти глибшому розумінню інструмента, стимулювати творчий підхід до навчання та допомогти кожному здобувачу освіти виявити власний унікальний музичний шлях.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Давидов М. А. Проблеми збереження і розвитку академічного народно-інструментального мистецтва України : зб. статей. Луцьк : «ВАТ Волинська обласна друкарня», 2008. 412 с.
2. Данилюк Я. В. Міжнародний конкурс виконавців на народних інструментах «Арт-Домінанта» як чинник підтримання духовної безпеки українського суспільства та пропаганди традицій народно-інструментального мистецтва України у світі. *Культурологічна думка*. 2020. Т. 19, № 1 (2021). С. 174–187.
3. Данилюк Я. В. Розвиток домрового виконавства в Україні в контексті відродження народної музично-інструментальної культури на порубіжжі ХХ–ХХІ століть. *Аспекти історичного музикознавства*. 2019. № 18. С. 120–140.
4. Данилюк М. М., Данилюк Я. В. Творчі настанови народно-інструментальних ансамблів у культурному просторі Харкова другої половини ХХ – початку ХХІ ст. *Культура України*. 2023. № 81. С. 69–76.
5. Івко В. Українська домра: у витоків родоводу. *Столична кафедра народних інструментів як методологічний центр жанру*: матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. до 100-річчя Київ. консерваторії (НМАУ ім. П. Чайк.), м. Київ. 2012. С. 20–32.
6. Лошков Ю. І. Домрове виконавство в Україні (початок ХХ ст.). *Вісник Харківської державної академії дизайну і мистецтв*. 2011. № 4. С. 211–214.
7. Матвійчук Л. Д. Методичні основи формування виконавської майстерності домриста : навч. посіб. Київ : НМАУ ім. П. І. Чайк., 2000. 67 с.
8. Мірошніченко Л. Основи гри на народних музичних інструментах : навч. посіб. Луцьк : Вол. обл. друк., 2004. 170 с.
9. Міхеєв Б. О. Система гам та арпеджіо для чотириструнної домри : навч. посіб. Харків, 1996. 41 с.

- 10.Олексюк О. М. Методика викладання гри на народних інструментах : навч. посіб. Київ : ДАКК., 2004. 135 с.
- 11.Олійник О. Л. Риторичні засади композиторської та виконавської творчості для домри : дис. ... канд. мистецтвознавства : 17.00.03. Одеса, 2016. 205 с.
- 12.Петрик В. Методика навчання гри на народних інструментах : навч. посіб. Луганськ : Луганськ-Арт, 2006. 121 с.
- 13.Роговська Є. В., Рутецький В. В. Оркестр народних інструментів : навч.-метод. посіб. Житомир: ЖДУ, 2014. 220 с.
- 14.Сідлецька Т. І. Культурно-історична еволюція українського оркестру народних інструментів : монографія. Вінниця : ВНТУ, 2009. 184 с.
- 15.Струтинський С. Є. Вправи і п'єси для чотириструнної домри : навч. посіб. Львів : «ТеРус», 2004. 38 с.
- 16.Форманюк І. В. Твори для домри соло у формуванні звукового образу інструмента. *Музичне мистецтво і культура*. 2017. № 24. С. 403–415.
- 17.Черкаський Л. М. Українські народні музичні інструменти : підручник. Київ : Техніка, 2003. 264 с.

НАВЧАЛЬНЕ ВИДАННЯ

ВИКОНАВСЬКИЙ АПАРАТ ДОМРИСТА

Методичні рекомендації до самостійної роботи з навчальної дисципліни
«Вивчення оркестрових інструментів» (домра)
для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
зі спеціальності 025 «Музичне мистецтво»
ОП «Народні інструменти»
Галузь знань 02 Культура і мистецтво

Укладачка:

Данилюк Я. В.

старша викладачка кафедри народних інструментів
Харківської державної академії культури

Друкується в авторській редакції

План 2024

Підписано до друку 27.02.2025 р. Формат 60x84/16.
Гарнітура «Times». Папір для мн. ап.
Ум. друк. арк. 0,6. Обл.-вид. арк. 1,00 Тираж 100, Зам №

Адреса редакції і видавця:

ХДАК, Україна, 61057, м. Харків, Бурсацький узвіз, 4
тел. (057) 731-27-83. e-mail: rrv2000k@ukr.net.
Свідоцтво про держреєстрацію ДК №3274 від 04.09.2008 р.